

دکتر محمد رضا شرفی
عضو هیأت علمی دانشگاه تهران

برای مسلک شما

همراه، به ویژه برای نوجوانانی که کمتر از ۱۷-۱۸ سال دارند، به مراتب بیش از آثار زیان‌بار آن برای بزرگسالان است، زیرا وضعیت حمچمه نوجوانان به‌گونه‌ای است که به قدر کافی محکم نشده، لذا نفوذ امواج را به مغز نوجوانان اسان‌تر می‌کند و آن‌ها را از حیث سلامت مغز و بهداشت روان و بدن بیش‌تر مورد تهدید قرار می‌دهد. تفہیم آثار زیان‌بار تلفن همراه از این لحاظ می‌تواند تأثیرگذار باشد.

۲- از بعد فرهنگی، غالباً دغدغه‌هایی نظری بدآموزی‌های اخلاقی از حیث تصویر یا نوشتار، دارندگان تلفن همراه، به‌ویژه نوجوانان نوجوان را تهدید می‌کند و این امر مسئله‌ای است که به آسانی نمی‌توان از آن گذشت.

۳- از بعد تحصیلی و آموزشی نیز دارندگان تلفن همراه، به ویژه دانش‌آموزان دبیرستانی، در معرض افت تحصیلی قرار می‌گیرند، زیرا بخشی از تمرکز فکر و ذهن و اندیشه‌شان درگیر دریافت و ارسال پیامک‌ها می‌شود و زمان چندانی برای تمرکز فکری در زمینه درس و تحصیل باقی نمی‌ماند.

۴- پیش‌نهاد دیگر این است که برای نشان دادن حسن نیت خود، به جای خرید تلفن همراه، چیزی را تهیه و به ایشان هدیه کنید که مورد نیاز وی است، یا همین مبلغ را در اختیارش قرار دهید تا آن را پس انداز کند یا با انتخاب وسیله‌خودش آن را صرف خرید وسیله‌ای کند که مفید باشد و مورد استفاده‌اش قرار گیرد.

□ حضور محترم دست‌اندرکاران مجله پیوند عرض سلام و ادب دارم، فرزند من در دوره دبیرستان مشغول تحصیل است و تاکنون در برای خواست او مبنی بر خرید تلفن همراه مقاومت کرده‌ام، اما پسرم می‌گوید که بچه‌ها در زنگ تفريع با گوشی‌های اشان برای هم پیام کوتاه می‌فرستند و... برخورد و رفتار من و مادرش در این مورد چگونه باید باشد؟ لطفاً ما را راهنمایی بفرمایید.

■ ما هم متقابلاً حضور شما عرض سلام و ادب داریم، به نظر می‌رسد با توجه به یکی از ویژگی‌های سنی دوره نوجوانی دوم (سال‌های دبیرستان و پیش دانشگاهی)، که نیاز به برقراری مناسبات انسانی مطلوب میان والدین و نوجوانان است، چنان‌جه روابط شما با فرزندتان، براساس صمیمیت و داد و ستد عاطفی استوار باشد، تبیین بخش قابل توجهی از مسایل برای او، ممکن و سبتاً آسان خواهد بود، زیرا پذیرش شخصیت والدین به‌طور کلی، تأثیرپذیری نوجوانان از برخی مطالب و سخنان آن‌ها را سهل‌تر و ساده‌تر می‌کند، به‌ویژه، در صورتی که به این روابط، ساختار منطقی و بیان مطالب مستدل نیز اضافه شود، توجیه و تبیین بخشی از مشکلات امکان‌پذیر می‌شود.

براساس این توضیحات مقدماتی به شما پیش‌نهاد می‌کنیم که موارد زیر را مورد توجه قرار دهید:

۱- بر طبق برخی پژوهش‌های انجام شده آثار زیان‌بار تلفن

□ با عرض سلام و تشکر از زحمات مشاوران محترم مجله پیوند، فرزندم خیلی با خودش حرف می‌زند. او مرتباً لباس عوض می‌کند و در جلوی آینه با خودش حرف می‌زند. من از این وضعیت خیلی ناراحت می‌شوم، او اصلاً به حرف‌های من توجهی ندارد و در برای من و پدرش حاضر جوابی می‌کند. من گاهی اوقات او را تنبیه می‌کنم، با توجه به این که او دیگر بزرگ شده است، نمی‌دانم چه رفتاری باید با او داشته باشم. محبت فرموده، مرا راهنمایی کنید.

■ با سلام حضور شما مادر گرامی، حرف زدن فرزندتان با خودش، گاهی نشانگر وجود مشکل جدی در مناسبات انسانی و ارتباط کلامی میان شما و فرزندتان است. برای حل این مشکل چند پیشنهاد حضورتان تقدیم می‌کنیم:

۱- از اقدام به تنبیه جداً خودداری کنید، زیرا شیوه‌ای که شما در پیش گرفته‌اید، به مرور زمان او را از شما دورتر و بیگانه‌تر می‌کند و مشکل عمیق‌تر می‌شود.

۲- به طور جدی سعی کنید به ارتباط کلامی خود و فرزندتان بپرورد بخشید، به گونه‌ای که با شناخت بخشی از علایق و گرایش‌های منطقی او، آغاز سخن را بر یکی از نقاط مورده علاقه ایشان مبتنی کنید. نوجوانان و جوانان اگر احساس کنند که طرف مقابل به علایق آنان توجه دارد و درباره آن‌ها گفت‌و‌گو می‌کند، دل‌بستگی نشان می‌دهند و ارتباط تداوم می‌باید.

۳- اگر برای شما آگاهی از علائق فرزندتان مقدور نیست، از او بخواهید که بگوید دوست دارد درباره چه مسائلی با او صحبت کنید. در این صورت، نقطه آغاز ارتباط کلامی را خود او پیش‌نهاد خواهد کرد و ارتباطی موفق بر این اساس شکل می‌گیرد.

۴- اگر انتظاری از او دارید که محقق نشده، آن را به شکلی مطلوب و در طی یادداشتی مهرآمیز و دوستانه به ایشان منتقل کنید. در این صورت، علاوه بر پیش‌گیری از بحران جدید در خانواده، امکان انجام خواست شما نیز فراهم خواهد شد.

۵- برای این که فرزندتان احساس کند که شما برای شخصیت او ارزش قائل‌اید و نظرتان نسبت به ایشان متفاوت از گذشته است، ترتیبی دهید که در مواردی، موضوعی را به مشورت گذاشته، از ایشان نظرخواهی کنید. در این صورت، او خود را در کنار شما و نه در برابر شما، خواهد دید و دلیلی بر حاضر جوابی و مخالفت با شما نخواهد داشت.

□ با سلام خدمت مشاوران محترم مجله پیوند. در مدرسه ما دانش‌آموزی هست که از لحاظ ارتباطی دچار مشکل است. او با والدین و معلم‌ش لج بازی می‌کند و با همسالان و هم‌کلاسی‌هایش ناسازگار است. من از طریق تشویق، هدیه دادن و واگذاری مسئولیت به او سعی در رفع مشکلش داشته‌ام، اما در این کار موفقیتی به دست نیاورده‌ام. خواهشمند است مرا راهنمایی فرمایید.

■ با سلام حضور شما همکار گرامی، از این که با استفاده از برخی شیوه‌ها نظری تشویق، هدیه دادن و مسئولیت سپاری سعی در حل مشکل دانش‌آموزتان داشته‌اید، شایسته است از زحماتتان تشکر و قدردانی کنیم، ولیکن به نظر می‌رسد که برای نیل به نتیجه مطلوب، نیاز به اقدامات تکمیلی بیش تری وجود دارد. لذا برخی پیش‌نهادهایمان را حضورتان تقدیم می‌کنیم:

۱- به‌نظر می‌رسد تداوم لج بازی ایشان، علاوه بر مدرسه، در محیط منزل، نشانگر وجود پاره‌ای مشکلات در محیط خانواده و نیز مدرسه باشد. بنابراین، چنان‌چه یک جلسه ملاقات با خانواده ایشان و ترجیحاً در محل زندگی و خانه دانش‌آموز داشته باشید، اطلاعات و شواهد دقیق‌تر و بیش‌تری به دست خواهد آمد و ریشه‌یابی مناسب از مشکلات پنهان یا نیمه پنهان دانش‌آموز انجام خواهد شد.

۲- در فرصتی مناسب و با جلب اعتماد دانش‌آموز مذکور و در محیطی دوستانه و صمیمی، از او بخواهید شما را امین خود دانسته، مشکلاتش را با شما در میان بگذارد. حتی اگر امکان دارد این دیدار و گفت‌و‌گو را در خارج از مدرسه و در محیطی مبتنی بر اعتماد متقابل ترتیب دهید.

۳- از خانواده دانش‌آموز جداً بخواهید حداقل برای مدت سه هفته روی نقاط قوت و مثبت فرزندشان متمرکز شده، آن‌ها را بیان و تقویت کنند و به شیوه‌ای مناسب به آن‌ها می‌باشند.

۴- در کنار این تدبیر از خانواده دانش‌آموز در خواست کنید، دامنه انتقاد، خردگیری و عیوب‌جویی از فرزندشان را کاهش داده، با تغافل (نادیده گرفتن آن‌ها)، اعتمادش را جلب کنند.

۵- همین سیاست تربیتی (تقویت نقاط قوت و کاهش توجه به نقاط منفی) را به مدرسه نیز انتقال دهید و از همکارانش بخواهید که برای مدتی به جوانب مثبت عملکرد او بیش‌تر اهمیت دهند و برخی رفتارهای منفی را حتی المقدور نادیده بگیرند.

۶- با تأمین خواسته‌ای به حق و منطقی دانش‌آموز در خانه و مدرسه، از اصرار دانش‌آموز بر لج بازی خواهید کاست و او را به سوی رفتاری منطقی، معقول و قابل قبول سوق خواهید داد.